

ת"פ 53027/05/21 - מדינת ישראל נגד מוחמד גרבאן

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 53027-05-21 מדינת ישראל נ' גרבאן(עציר)

בפני כבוד השופט דניאל פיש
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
הנאשם
מוחמד גרבאן (עציר)

בשם המאשימה: עו"ד עינב איטסקו גולד

בשם הנאשם: עו"ד שי לוי

גזר דין

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר שלא כלל הסדר אודות העונש, בניסיון יידוי אבן לעבר כלי תחבורה, עבירה לפי סעיף 332א(א) + סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, ביום 15.5.21 - בתקופה בה הייתה מתיחות ברחבי הארץ כתוצאה מקיום מערכת צבאית בין מדינת ישראל לארגון החמאס ברצועת עזה (מבצע "שומר החומות") - בסביבות השעה 02:00, הגיע הנאשם יחד עם אחר סמוך לגדר ההפרדה בצדו המערבי של כביש החוף, בצמוד לנתיב התחבורה לכיוון דרום. הנאשם לבש כובע שחור ומשקפי שחיה. השניים היו מצוידים באבנים במטרה להשליך על מכוניות חולפות. הנאשם הגיע בצמוד לגדר ואז הניף אבן גדולה בכוונה ליידות אותה לעבר כלי רכב באופן שיש בו כדי לסכן את בטיחותם של הנוסעים בכביש. בטרם הצליח ליידות את האבן הגיע למקום כוח משטרה שהבחין בו והורה לו לעצור. הנאשם הבחין בשוטרים ואז החל להימלט ונעצר לאחר מרדף קצר.

עמדת המדינה לעניין העונש

3. המדינה הזכירה שהאירוע התרחש בעת מבצע "שומר החומות". נטען, שאומנם לא נגרם נזק לאדם או לרכב כתוצאה ממעשי הנאשם, אולם היה זה בשל צירוף מקרים וכתוצאה מהגעת השוטרים למקום שהבחינו בו.

4. נטען שפוטנציאל הנזק הטמון בעבירה הוא רב מאוד ולא בכדי נקבע עונש מרבי חמור של 10 שנות מאסר לחלופה הקלה שבין החלופות שבסעיף 332 לחוק ועד ל-20 שנות מאסר בגין החלופה החמורה. נטען שלא בכדי קבע בית המשפט העליון שיד המקרה הוא שקובע אם יהיה נזק לרכוש או לאדם או שמא האבן תיפול על

הכביש ולא תגרום נזק (ע"פ 4080/06 פלוני נ' מדינת ישראל).

5. נטען שנפגעו הערכים החברתיים של שלמות הגוף והרכוש ולעיתים נפגעת גם קדושת החיים, וכן הערכים החברתיים של שמירת הסדר החברתי והביטחון האישי של משתמשי הדרך

6. נטען שהעבירה במקרה זה בוצעה ע"י אדם בגיר שהבין את מעשיו, ושחלקו בביצוע העבירה מלא. עוד נטען, שעיתוי ביצוע העבירה מהווה נסיבה משמעותית לחומרא, כאשר באותם ימים התרחשו אירועים רבים של הפרעות סדר והתפרעויות אלימות ברחבי ישראל.

7. המדינה טענה שמתחם העונש ההולם נמצא בין 15-36 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי וקנס.

8. מבחינת פסיקה, אוזכרו המקרים הבאים:

- ע"פ 4671/21 **יצחק אלמליח נ' מדינת ישראל** (1.11.21); שם דובר בנאשם שהורשע בעבירה לפי סעיף 332א(ב) לחוק ובאיומים, לאחר שזרק אבנים על כלי רכב שונים כולל המטרונית, פגע בחלק מהם וגרם נזקים. הוא היה בעל עבר פלילי ומאסר על תנאי בר הפעלה. בערכאה הדיונית נקבע מתחם שבין 16-36 חודשי מאסר ונגזרו 21 חודשי מאסר בפועל. בשל רקע פסיכיאטרי הערעור התקבל באופן חלקי כך שהמאסר על תנאי הופעל בחופף למאסר שנגזר בגין התיק הנוכחי.

- ת"פ 18225-05-19 **מדינת ישראל נ' דמלון דוד נגוסה** (13.11.19); נאשם שהורשע בעבירה לפי סעיף 332א(א) לחוק ובהיזק בזדון, וכן בתיק נוסף שכלל עבירות של איומים. הנאשם שתי אלוהול וישב בקרבת תחנת אוטובוס, ויידה 3 פעמים אבנים המשמשות לריצוף מדרכות - לעבר אוטובוס, ושני רכבים נוסעים. חלק מהאבנים פגעו בכלי הרכב וגרמו לבהלה ולנזק פח. כמו כן, איים הנאשם על סוהר בזמן שהיה עצור. לחובת הנאשם היה מאסר על תנאי חב הפעלה. נקבע מתחם שבין 16-40 חודשי מאסר בפועל לגבי עבירת סיכון נוסעים בנתיב תחבורה.

- ת"פ 26470-10-17 **מדינת ישראל נ' הוואשלה** (24.10.18); שני נאשמים בני 18 הורשעו בעבירות לפי סעיף 332א(א) לחוק לאחר שנאשם 2 יידה אבנים לעבר כלי רכב נוסע וגרם נזק לפח ונאשם 1 יידה אבן לעבר אוטובוס בו נסעו ילדים, כאשר האבן פגעה בשמשת הרכב והתנפצה וכתוצאה מכך נפלה אישה בתוך האוטובוס ושרה 3 צלעות. נקבע מתחם ענישה שבין 16-40 חודשי מאסר בפועל.

9. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, צוין שמדובר בנאשם צעיר כמעט כבן 21, שניתן לגביו תסקיר חיובי, אם כי צוינו דפוסי התנהגות ילדותיים ואימפולסיביים ונגררות אחר קבוצת השייכות. נטען כי אין מקום לקבל את המלצת התסקיר.

10. בנסיבות העניין ולאור האמור בתסקיר סברה המאשימה כי ניתן לגזור עונש ברף התחתון של המתחם.

טיעוני הנאשם לעניין העונש

11. ב"כ הנאשם טען שבשונה מהפסיקה שהוצגה על ידי המדינה, כאן מדובר על עבירת ניסיון בלבד, שכתוצאה ממנה לא נגרם כל נזק לרכוש או לנפש.

12. נטען עוד שהרקע למעשה שפורט בכתב האישום אינו יכול לבוא לחובתו של נאשם בפלילים, כאשר לא הוכח קשר בין מעשיו לבין המתיחות במדינה באותה תקופה. נטען שייחוס הרקע לנאשם עומד בסתירה לתיקון 113 לחוק כאשר הנאשם כלל אינו מסוגל להתמודד עם רקע כאמור ולא יכול לנהל משפט פלילי בייחס אליו. נטען שאין זה תקין לציין את הדברים במסגרת כתב האישום אף כרקע כללי. לעניין זה הפנה הסנגור להנחיות פרקליט המדינה 2.19 "מדיניות האכיפה בעבירות של ידיו אבנים" מיום 7.11.19. נטען שסעיף 19 להנחיות האמורות עוסק בנסיבות האירוע בכל הקשור למעצר עד תום ההליכים ונטען שהרקע המתואר בכתב האישום רלוונטי לעניין זה בלבד.

13. נטען שעובדתית כתב האישום מתאר מצב בו אדם החזיק אבן ורצה לידות אותה, אך בפועל לא יידה ועל אף זאת נעצר עד תום ההליכים (זאת כאשר הייתה מוכנות לשחררו באיזוק אלקטרוני אך מטעמים כלכליים הנאשם החליט שלא להשתחרר).

14. הוזכר שהנאשם עצור מזה כ- 6.5 חודשים, וכן שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה טרם החלו הוכחות בתיק. עוד הוזכר שהוגש בעניינו תסקיר חיובי המעיד אל שיקום חרף היותו עצור.

15. באשר לפסיקה אוזכרו המקרים הבאים:

- ת"פ 16556-05-16 **מדינת ישראל נ' יהודה יהושע גילקוב** (18.7.19); שם הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירה לפי סעיף 332 לחוק ועבירת התפרעות לפי סעיף 152 לחוק. באותו מקרה התקיימה התקהלות אסורה של מאות משתתפים בצומת הרחובות בר אילן ושמואל הנביא בירושלים על רקע מעצר סרבן גיוס מהמגזר החרדי. במסגרת זו חסמו המתפרעים לסירוגין את צומת ורחובות נוספים. הנאשם עמד יחד עם אחרים בפינת הרחובות בה הייתה תנועה ערה של מכוניות והם דרדו פח אשפה גדול למרכז הצומת והמכוניות שנסעו בצומת נאלצו לבלום בפתאומיות כדי לא להתנגש בפח. ניתן תסקיר שהמליץ על של"צ אך צוין שהנאשם אינו לוקח אחריות על מעשיו. הנאשם היה נעדר עבר פלילי וניהל אורח חיים נורמטיבי טרם ביצוע העבירה. בית המשפט הטיל עליו מאסר למשך 45 ימים לריצוי בעבודות שירות ולא הטיל קנס.

- ע"פ 1116/21 **דיאאלדין בדר נ' מדינת ישראל** (30.6.21); ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי בגדרו

הושתו על המערער 7 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה לפי סעיף 332א(א) לחוק, לאחר שהנאשם יידה אבן ממרחק של 10 מ' אל עבר רכב הסעות, משום שדובר ב"רכב הסעות של מתנחלים". נקבע שעונש המאסר שהוטל אינו חורג מהרמה המקובלת או הראויה, הינו מתון יחסית ומקל בהתחשב בנסיבות, ואינו מצדיק התערבות ערכאת הערעור.

- ת"פ 2547-08-16 **מדינת ישראל נ' יצחק כהן** (17.7.19); באותו מקרה הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה לפי סעיף 332א(א) לחוק. צוין שבאותה תקופה בעקבות מצב ביטחוני, התקהלו במקומות שונים ברחבי הארץ עשרות אנשים שהתפרעו וגרמו להפרעות סדר ומהומות. הנאשם זרק אבן לעבר רכב עם לוחית רישוי פלסטינאית שחלף בכניסה לכפר תפוח. נקבע שלא הוכח שנגרם נזק כתוצאה מיידוי האבן. נקבע מתחם שבין 6-24 חודשי מאסר והוטלו 10 חודשי מאסר בפועל. צוין שמדובר באדם ללא עבר פלילי.

- ת"פ 14331-10-15 **מדינת ישראל נ' אברהם סטרונגר** (23.4.17); באותו מקרה הורשע הנאשם על פי הודאתו ביידוי אבן לעבר כלי תחבורה לפי סעיף 332א(א) לחוק, לאחר שבשעת לילה מאוחרת, ברח' שכם בירושלים, עמד הנאשם עם קבוצת נערים ויידה אבנים לעבר רכבים של תושבים ערבים שעברו במקום, ופגע באחד הרכבים. הנאשם היה בן 24 ללא עבר פלילי. ניתן תסקיר שכלל מסקנה שעונש מאסר בפועל יגרום להחמרה במצבו הנפשי של הנאשם ונסיגה במצבו. הומלץ על עבודות שירות. נקבע מתחם ענישה שבין 9-30 חודשי מאסר, ובית המשפט קבע שיש לסטות מהמתחם לאור נסיבות חייו הקשות של הנאשם ומשיקולי שיקום. הוטלו 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות.

16. הסנגור הוסיף והתייחס לכך שאין לחובת הנאשם הרשעות קודמות, והוזכר שמשפחתו של הנאשם והנאשם עצמו ניהלו חיים נורמטיביים. צוין שהנאשם עצמו עבד בשתי עבודות אחת מהן בבית החולים טרם מעצרו.

17. נטען שהנאשם ביצע את העבירה לאחר ששתה. כמו כן, הוזכר שהוא מוחזק במעצר בתנאים קשים ללא זכויות כיוון שהוא מסווג כאסיר ביטחוני.

18. נטען לרף ענישה שבין עבודות שירות ואף מעצר עד תנאי לבין רף עליון של 11 חודשי מאסר.

19. נטען שיש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון, שכן מדובר באדם ללא עבר פלילי שעצור מזה תקופה ארוכה.

דברי הנאשם

20. הנאשם אמר שהוא מצטער על מעשיו וביקש סליחה.

תסקיר שירות המבחן

21. בתסקיר תואר שהנאשם בן 21, מאורס ועתיד להינשא. טרם מעצרו התגורר בבית הוריו בג'סר א-זרקא ועבד בבית חולים לניאדו כעובד משק ובמקביל עבד כמלצר באולם אירועים. משפחת מוצאו של הנאשם נורמטיבית והוא סיים 12 שנות לימוד ורכש תעודת בגרות חלקית. אין לחובתו עבירות קודמות. הוא שלל שימוש בסמים ותיאר שנחשף לשימוש באלכוהול לפני כשנתיים וצרך אלכוהול טרם ביצוע העבירה. הוא לקח אחריות על מעשיו והסביר שהעבירה בוצעה בתקופה בה התקיימו הפגנות שהתנגדו לפינוי שכונת שייח ג'ראח וטען שהוא נגרר אחר צעירים נוספים שהיו במקום ופעל ללא הפעלת שיקול דעת.

22. בפני שירות המבחן הביע הנאשם חרטה על מעשיו והוערך שהסתבכותו קשורה להיותו בגיר-צעיר שביקש לחוש שייך לחברה בסביבת מגוריו. הייתה התרשמות שהוא מבין את הפסול במעשיו וחומרם וכי ההליך המשפטי ומעצרו מהווים גורם הרתעתי משמעותי עבורו. הוערך שביכולתו להימנע מהתנהגות דומה בעתיד והומלץ להסתפק בתקופת המעצר ולהטיל עליו צו מבחן למשך שנה במהלכה ישולב בקבוצה טיפולית. כמו כן, הומלץ על מאסר על תנאי, התחייבות כספית וקנס.

דין

23. הערכים החברתיים שנפגעו במקרה זה היו שלמות הגוף והרכוש ושמירה על הסדר הציבורי ובטיחות הנסיעה בדרכים. היות שמדובר בעבירת ניסיון, קרי, כאשר העבירה המושלמת לא בוצעה, הפגיעה בערכים לא הייתה גבוהה במיוחד, זאת על אף שהפסקת האירוע נבעה ממעצרו של הנאשם ולא מתוך יוזמתו.

24. הנאשם אומנם בגיר-צעיר אבל הוא היה צריך לדעת את הפסול במעשיו ולהימנע מהם כליל.

25. על פי נסיבות המקרה ומדיניות הענישה המשתקפת מן הפסיקה שהוגשה על ידי הצדדים עולה כי קיים מנעד ענישה רחב ביחס לעבירה זו. במקרה דנן מתחם העונש ההולם נמצא בין 10 - 36 חודשים. זאת בין היתר כיוון שאומנם פוטנציאל הנזק היה חמור בהתחשב בזמן ובמקום (ליד כביש מהיר), אך עם זאת יש לזכור שמדובר בעבירת ניסיון שלא הושלמה.

26. במקרה דנן, הנאשם נטל אחריות על מעשיו וניתן לגביו תסקיר חיובי שהמליץ על שיקומו חלף הטלת ענישה נוספת. לא מצאתי כי מדובר בתסקיר שאינו מבוסס ואכן נראה כי מדובר באדם בר שיקום. כמו כן, במקרה זה יש מקום להתחשב בכך שתקופת המעצר מחמירה יותר וקשה יותר מאשר תקופת המאסר.

27. אשר על כן, אני מטיל על הנאשם עונשים כדלקמן:

- מאסר לתקופה שחופפת את תקופת מעצרו החל מיום 15.5.21 ועד היום.
- צו מבחן למשך שנה, בהתאם להמלצת שירות המבחן. הנאשם מוזהר שאם לא יעמוד הצו המבחן הוא צפוי לחזור ולהישפט.
- מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים משך 3 שנים כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.
- חתימה על התחייבות כספית בסך 40,000 ₪ שלא לעבור עבירה מסוג פשע במהלך 3 השנים הקרובות.
- קנס בסך 1,500 ₪, שישולם עד ליום 31.1.22.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י' טבת תשפ"ב, 14 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.